

καί εἰς ἐξέρχον διὰ μιᾶς διὰ τὴν κάμην τὸ καλαμπουράκι της, ὅτι δηλαδὴ ὁ τεμπέλης εὐρίσκεται εἰς τὸ *Τεμπέλχρφ*.

— «Ὁ! τὸ δοῦμε 'στὸ αὐτὸ Μὴ Χάνεσαι;»

— «Ὁ! δὴτέ το, γελοῖοί μου.

Ἀκόμη δὲν ἐνοήθη ὅτι κατὰ τὸ μωρὸν συνταγματικὸν πολίτευμα ἡ *τεμπελιά* εἶναι προσὸν τῶν Βασιλέων· καὶ ἡ μὴ τεμπελιά συβαρὰ αἰτία ἀνατροπῆς θρόνων. *Ἀν ὁ Ὅθων ἦτο τεμπέλης, θὰ ἐβασίλευε μέχρι τῆς σήμερον τοῦ κατ' ἐξοχὴν λαοῦ τῶν τεμπέλων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Φίλιatoi Κωνσταντινουπολῖται,

Εἴθε ἐκδικητικοί, ἀλλὰ μὲ τὸ δίκη σας. Μᾶς ἐχρεωστούσατε τὸν Παγανέλλην τοῦ *Νεολόγου*, ὅστις, παρωδία τοῦ ὀνόματός του, ἐγκριτοσάνιζε δις τῆς ἐβδομάδος ὁ ἀθεόφοβος μὲ τὸ βιολί τῆς πέννας του, διαχεόμενος ὡς ἀδυσσαλέα ὁμίχλη ἐπὶ τῶν σελίδων τοῦ *Νεολόγου*.

Μᾶς ἐξεδικήθητε μὲ τὸν Μηνῆν Χαντουρόπουλον, ἐπιστέλλοντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν *Αἰῶνα*. Τί ἀλληλογραφίας, θεέ μου! Μόνος ὁ Παγανέλλης ἡδύνατο νὰ τὰς γράψῃ καὶ αὐτὸς πάλιν νὰ τὰς ἀναγνώσῃ.

Φαντασθῆτε ὅτι διὰ τὴν μᾶς πῆ ὅτι οἱ ὑπουργοί σας ἔφυγαν τὸ πρωτὶ ἀπὸ τοῦ παλάτι γράφει: «*Ὁ ἥλιος εἶχε ἤδη χρυσώσει τὰς κορυφὰς τῶν οἰκιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε κτλ.*» Καὶ διὰ τὴν μᾶς πληροφόρησεν ὅτι ὁ Σαῦν καὶ ὁ Μεχμέτ ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἀπὸ τοῦ Παλάτι, «*Κατῆλθον, λέγει, τὴν πρὸς τὸ Μπεςικτὰς ὁρὸν τοῦ Γιλδιζέου λόφου, ἤλασαν διὰ τῆς μεγάλης λεωφόρου, ἣτις ἐλικοειδῶς ἀναπτυσσομένη διὰ τοῦ Δολμά Βαζέ, Καμπατᾶς, Φουνδουκλῆ, Τοπγανέ καὶ Γαλατᾶ, τέμνει διαγώνιον φέρουσαν πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ Καρακιοῦ, ἣν διελθόντες ἐτράπησαν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἐμὶν Ὁνοῦ λεωφόρον καὶ κάμψαντες τὴν ὁδὸν Σιρκεδζή Ἰσκελεσί ἀνῆλθον εἰς τὴν Πύλιν.*»

Καὶ εἴμεθα ἴσια ἴσια.

Υ. Γ. Μίαν καλὴν εἶδισιν. Ὁ δικός σας εἶναι τώρα ἐπίστρατος· ἀλλὰ τότε μόνον θὰ σωθῆτε, ὅταν τὸ τάγμα εἰς ὃ ἀνήκει μετατεθῇ ἐξ Ἀθηνῶν. Εὐχθῆτε πόλεμον. Δὲν μπορεῖτε νὰ μᾶς ἀναγγείλητε καὶ διὰ τὸν δικόν μας καμμίαν εὐχάριστον εἶδισιν;

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἄρχεται ἡ κατὰ Κυριακὴν δημοσίευσις **φιλολογικοῦ παραρτήματος τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»** ὡς ἀνεξαρτήτου περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

Ἰδιαιτέραι ἀγγελίαι διατυποῦσαι τὸ πρόγραμμα τῆς «**Σαπφῶς**» ἐξεδόθησαν, διανεμηθησόμεναι τοῖς φίλοις τῶν Καλῶν Γραμμάτων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

ΑΙΣΧΥΝΗ!

Εἰς παιδία καὶ βλάκας μόνον ἐπιτρέπεται, ἐπιρρίπτοντες ἄλλοις τὰ ἴδια αὐτῶν σφάλματα, νὰ φρονῶσιν ὅτι καθίστανται πιστευτοὶ καὶ ὅτι περιβάλλονται τῆς ἀθωότητος τὴν αἴγλην. Εἰς ἄνδρας πολιτικούς, ἀξιοῦντας νὰ διοικῶσι, νὰ προέστανται ἔθνων, δὲν περιποιεῖ τιμὴν ἡ τοιαύτη μωρὰ πεποίθησις.

Οἱ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἐθνικῆς τύχης ἐγγηράσαντες, λαυροὶ ἐπιπίπτουσι κατὰ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, μὴνας μόνον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀριθμούσης, ὡς παραλυσάσης τὰς στρατιωτικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις, ὡς μὴ σπουδαίως ἤδη πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν ἐνεργούσης, ὡς δημιουργούσης τῆς κοινωνίας τὴν ἀποσύνθεσιν, τοῦ λαοῦ τὸν ὄλεθρον, ὡς ἀδικοωτέρως καὶ μωρωτέρως τῶν μέχρι τοῦδε κυβερνήσεων.

Ἄλλ' ὅμως τίνα στρατὸν ἐδημιουργήσατε σεῖς καὶ τὸν διέλυσατε; Πότε ἐσκέφθητε, πότε ἐφροντίσατε σεῖς διὰ τὴν κοινωνίαν, διὰ τὸν λαόν, διὰ τὴν οἰκογένειαν, καὶ δὲν ἐσκέφθη, δὲν ἐφρόντισεν ἡ κυβέρνησις ἡ παρούσα;

Ἐπὶ τί δύνασθε σεῖς νὰ καυχῆσθε; Καυχᾶσθε διὰ τὸν συρφετὸν ἐκείνων τῶν πολιτῶν, ὃν περιεφέρετε εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐθνοφυλακῆς, ἢ διὰ τὰς ὑπὸ τὸν τίτλον στόλου ἀτμοκινήτους λέμβους, ἢ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ναυστάθμου;

Εἰς τόσας θυσίας ὑποβαλόντες τὸν τόπον, πότε κατορθώσατε νὰ ἐλαττώσῃτε, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ἀδυναμίας;

Καὶ ἂν ποτε ἄλλος ἐνῆργει τι, ἐρχόμενοι σεῖς τὸ κατεστρέφετε. Ἡ ἐφεδρεία ἡ ἑκτακτος, ἥτις, διὰ τοῦ ἀειμνήστου δημιουργοῦ της, ἀπέφερε στρατιωτικὴν τίνα δύναμιν, περιελθοῦσα εἰς χεῖράς σας ἐμαράνθη καὶ αὕτη, διελύθη.

Τοὺς ἐφεδρικοὺς ἐκείνους τοὺς ἐκτάκτους ζητεῖτε ἤδη νὰ ἐπανακαλέσῃτε, ὡς στρατιώτας τελείου. Ἀλλὰ τίς ἐξ αὐτῶν ἔχει ἰδέαν τῶν ἀσκήσεων καὶ τῆς διαίτης τοῦ στρατιώτου; Πάντες σχεδὸν οἱ ὑπὸ τὴν Κυβέρνησίν σας διανύσαντες τὴν υποχρέωσιν τῶν ἐφεδρῶν, περιεφέροντο ἐν ἀδείᾳ ἢ προσκεκολλημένοι εἰς διάφορα γραφεῖα. Καὶ ἐν ἐναντίᾳ ἡμῶς ὑποθέσει, συμφώνῳ τῇ γνώμῃ σας, ὅτι οἱ ἑκτακτοὶ ἐφεδρικοὶ εἰσὶν ἔτοιμοι στρατιῶται, πρὸς τί νὰ μὴ ἐτοιμάζωνται καὶ νέοι, ἀλλὰ νὰ προσκαλῶνται ἀποκλειστικῶς, δίκην εἰλώτων, οἱ αὐτοὶ πάντοτε πολῖται, οἱ ἑκτακτοὶ ἐκεῖνοι ἐφεδρικοὶ, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ δυνατόν νὰ συνέλθωσιν ἐν τὸς δύο ἐβδομάδων;

Αἰσχύνῃ! Δὲν δοξολογεῖτε τὸν θεόν, διότι ὁ λαὸς εἶνε τόσο ἀκόμη ὥστε σᾶς ἀνέχεται, δὲν ἀρκεῖσθε εἰς ὅσας πληγὰς ἠνοίξατε εἰς τὸ ἔθνος, ἵνα ἀπὸ τοῦ αἵματός των ἐξάξητε χρυσὸν διὰ τὰ θυλάκιά σας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἱεράν αὐτὴν στιγμήν του, καθ' ἣν κυμαίνεται μετὰ ζωῆς καὶ θανάτου, καθ' ἣν ἄρχεται νὰ κινήται μετὰ τοσοῦτον λήθαργον καὶ νάρκη, καθ' ἣν ὁ Ἕλλην ἐνθυμεῖται ὅτι ἔχει καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα, — Σεῖς, ὡς δαίμονες καταχθόνιοι, φρυάττετε ἐπὶ τούτοις ὅλοις καὶ ζητεῖτε παντὶ μέσῳ νὰ μαράνῃτε τοῦ ἔθνους τὸν ἐνθουσιασμόν, νὰ καταστρέψῃτε τὰς ἐνεργείας του καὶ νὰ στήσῃτε πάλιν τὸν θρόνον σας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐρειπίων καὶ τοῦ αἵχους του!

Πολίτης.